

IRAQI
Academic Scientific Journals

العراقية
المجلات الأكاديمية العلمية

ISSN: 2663-9033 (Online) | ISSN: 2616-6224 (Print)

Journal of Language Studies

Contents available at: <https://jls.tu.edu.iq/index.php/JLS>

Dialogic Poetics in the Poetry of "Talaat Tahir"

Asst. Prof. Dr. Diyar Faeq Majeed^{*1}

Department of Kurdish Language, College of Basic Education, Garmian University

diyar.faeq@garmian.edu.krd

Received: 08/09/2025, Accepted: 22/09/2025, Online Published: 30/12/2025

Abstract

Dialogue is regarded as an important literary technique, particularly in literary genres inclined toward prose. With the expansion of literature and the deepening of critical perspectives, the blending of genres has become a prominent phenomenon, through which dialogue has increasingly emerged as a technique in modern poetry. Talaat Tahir, as a pioneering voice in contemporary Kurdish poetry, has prominently employed this technique in the construction of his poetic texts. This study explores the poet's capacity to use dialogue as a technical tool in his works and aims to establish the foundations of dialogic poetics. Unlike many previous studies on dialogue in modern Kurdish poetry, which focused largely on the technique within narrative frameworks, this research adopts a different approach by examining dialogue through the lens of poetics. The central question is whether dialogue adds a new dimension to the poetic texture of the text. To achieve its objectives, the study applies a descriptive-analytical method. It is structured into two chapters: the first addresses dialogue and poetics from a theoretical perspective, while the second provides an analytical application of dialogic poetics in Talaat Tahir's works. One of the most important findings of the study is that Talaat Tahir effectively

¹ *Corresponding Author: Diyar Faeq Majeed, E-mail: diyar.faeq@garmian.edu.krd

Affiliation: Garmian University - Iraq

© This is an open access article under the CC by licenses <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Keywords: Dialogue, Poetics, Talaat Tahir

أ.م.د. ديار فائق مجيد

diyar.faeq@garmian.edu.krd

يُعدّ الحوار تقنية أدبية مهمة، خاصة في الأنواع الأدبية المائلة إلى النثر. ومع توسع الأدب وتعميق الرؤى النقدية، أصبح مزج الأنواع الأدبية ظاهرة أدبية بارزة، من خلالها ظهر الحوار بشكل متزايد كتنقيّة في الشعر الحديث. ومن هذا المنطلق، برز الشاعر طلعت طاهر كصوت رائد في الشعر الكردي المعاصر، حيث وظّف هذه التقنية بشكل واضح في بناء نصوصه الشعرية. يسعى هذا البحث إلى استكشاف قدرة الشاعر على استخدام الحوار كأداة تقنية في أعماله، ويهدف إلى إرساء أسس الشعرية الحوارية. وعلى عكس العديد من الدراسات السابقة حول الحوار في الشعر الكردي الحديث، التي ركزت غالباً على التقنية ضمن إطار السرد، يتبنّى هذا البحث منهجاً مختلفاً من خلال دراسة الحوار من منظور الشعرية، بما يتيح الإجابة على السؤال المركزي: هل أضاف الحوار بُعداً جديداً للنسيج الشعري للنص؟ ولتطبيق أهداف البحث، استخدم الباحث المنهج الوصفي التحليلي. وقد قُسم البحث إلى فصلين: الفصل الأول يتناول الحوار والشعرية من منظور نظري، بينما يقدم الفصل الثاني تطبيقاً تحليلياً للشعرية الحوارية في أعمال طلعت طاهر. من أهم النتائج التي توصل إليها البحث: أن طلعت طاهر وظّف الحوار بفعالية لإثراء البنية الشعرية لنصوصه، مما رفع المستوى الجمالي لأعماله وعزز حضورها الشعري.

الكلمات المفتاحية: الحوار، الشعرية، طلعت طاهر.

پ.ی. د. دیار فایهق مهجید

diyar.faeq@garmian.edu.krd

ديالوگ به تەکنیکی گرانگی ئەدەبی دادەنریت، بەتایبەت لە ژانری پەخشان ئامیزدا، بەلام لەگەڵ ھەلکشانانی ئەدەب و تێروانینی ڕەخنەیی ھاوچەرخدا، ناوتەبەوونی ژانرەکان دەبێت بە دیاردەیکە ئەدەبی، لەم سۆنگۆوە دیالوگ و مەکو تەکنیک لەشیرەیی ھاوچەرخدا بھراوانی ڕەنگبەتەمۆ. شاعیر تەلەمەت تاهیر و مەکو دەرنگیکە نوێی شیرەیی ھاوچەرخە

كوردی به‌شێوه‌یه‌کی به‌رچاو له بنیاتی دهقی شیعهره‌كانیدا سودی لهم ته‌كنیکه وه‌رگرتوو. ئهم توێژینه‌وه‌یه هه‌وڵێکه بۆ ده‌رخستنی توانا‌کانی شاعیر له مه‌زرا‌ندنی ته‌کنیکی دیالوگ له هه‌نراوه‌کانی ته‌لعه‌ت تاهیردا و هه‌وڵده‌دات کار له‌سه‌ر بنه‌ما‌کانی شیعرییه‌تی دیالوگ به‌هه‌نجام بگه‌یه‌نیت، چونکه زۆربه‌ی ئهو توێژینه‌وانه‌ی له‌بوا‌ی ته‌کنیکی دیالوگ له‌شیعری هاوچه‌رخ‌ی کوردیدا ئه‌نجام‌دراون زیاتر کاریان له‌چوارچه‌یه‌ی ئهم ته‌کنیکه‌دا کردوو له‌به‌ر ره‌وشنایی هه‌نهری چیرۆکید. توێژینه‌وه‌که‌مان به‌ئاقاریکی جیاوا‌ز له‌وانه‌ی پێش خۆی کاری کردوو و هه‌وڵیداوه له‌چوارچه‌یه‌ی چه‌مکی شیعرییه‌تدا شیکردنه‌وه و رافه‌ بۆ ته‌کنیکه‌که‌ بکات، به‌واتایه‌کی دیکه توێژینه‌وه‌که‌ ده‌یه‌وێت وه‌لامی ئهو پرسیاره‌ بداته‌وه که ئایا دیالوگ چ زیاده‌یه‌کی خستووته سه‌ر خه‌رمانی شیعرییه‌تی ده‌ق؟ بۆ به‌هه‌نجام گه‌یا‌ندنی توێژینه‌وه‌که‌ و گه‌یشتن به‌ ئامانه‌جه‌کانی پشت به‌ میتو‌دی وه‌سفیی شیکاری به‌ستراوه. پێکهاته‌ی توێژینه‌وه‌که‌ دابه‌ش‌کراوه به‌سه‌ر دوو ته‌مه‌ردا؛ ته‌مه‌ری یه‌که‌م له‌رووی تیورییه‌وه‌ تیشک ده‌خاته سه‌ر شیعرییه‌ت و دیالوگ له‌هه‌ده‌دا، ته‌مه‌ری دووهم شیکاری و رافه‌یه‌ بۆ شیعرییه‌تی دیالوگ له هه‌نراوه‌کانی ته‌لعه‌ت تاهیردا. له‌گه‌رنه‌گه‌رن ئهو ئه‌نجامانه‌ی توێژینه‌وه‌که‌ به‌ده‌ستی هه‌یناون: ته‌لعه‌ت تاهیر دیالوگی مه‌زرا‌ندوو له‌به‌ر هه‌مه‌نه‌نانی شیعرییه‌تی ده‌قا، به‌جۆرێک شاعیر توانیویه‌تی له‌م‌ری ته‌کنیکی دیاری گیرانه‌وه‌ ئاستی شیعرییه‌تی هه‌نراوه‌کانی به‌رز بکاته‌وه و ده‌قه‌کانی سیمای شیعرییان به‌سه‌ردا زāl بێت.

وشه‌ کلێلییه‌کان: دیالوگ، شیعرییه‌ت، ته‌لعه‌ت تاهیر.

پیشه‌کی:

دیالوگ به‌ یه‌کێک له دیارترین ته‌کنیکه باوه‌کان داده‌نریت، که به‌شداره له نوێکردنه‌وه‌ی پێکهاته‌ی شیعری هاوچه‌رخ‌ی کوردیدا، چونکه دیالوگ ره‌هه‌ندیکی دراماتیکی و کارلێک‌کراو ده‌به‌خشیت به هه‌نراوه و له‌گه‌وتاریکی داخراو و تاکلایه‌نه‌وه ده‌یگۆریت بۆ فه‌زایه‌کی کراوه که ده‌نگه‌کان تێیدا یه‌کتر ده‌برن و گۆشه‌نیگا‌کان تێیدا هه‌مه‌رنگ ده‌بن. شیعرییه‌تی دیالوگ ته‌نیا ئامرازیک نییه بۆ په‌یوه‌ندی نێوان ده‌نگه‌کانی ناو ده‌ق، به‌لکو میکانیزمیکی هه‌نهریه که تێیدا مانای قوول په‌خش ده‌بێت که په‌یوه‌سته به خود و نه‌وانی دیکه، ناوه‌وه و ده‌روه و خه‌ون و واقع. لهم چوارچه‌یه‌دا هه‌نراوه‌کانی شاعیر ته‌لعه‌ت تاهیر، وه‌ک زه‌مینه‌یه‌کی له‌بار بۆ به‌دواداچوونی ئهم دیارده‌یه ده‌ر ده‌که‌وێت، به جۆرێک سیمای دیالوگ له شیعهره‌کانیدا چ‌ر‌تر ده‌به‌وه و تیکه‌سته‌که ده‌گۆریت بۆ شانۆیه‌کی زمانیه پر له‌فره‌چه‌شنی.

ئهم توێژینه‌وه‌یه هه‌وڵده‌دات شیعرییه‌تی دیالوگ له هه‌نراوه‌کانی شاعیردا له ریگه‌ی شیکردنه‌وه‌ی پێکهاته‌ی هه‌نهری و ئه‌رکی واتایی بخاته به‌ر باس و لێکۆلینه‌وه، هاوکات ده‌رخستنی ئهو رۆله‌ی که ده‌یگیرن له نه‌زموونی شیعری ته‌لعه‌ت تاهیردا، که له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌شیارییه‌کی ئیستێتیکی مۆدێرن دامه‌زراوه، به‌وه‌ی شاعیر دیالوگ ده‌کاته یه‌کێک له‌ کۆله‌که سه‌رمکییه‌کانی هه‌نراوه، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات بنیادی هه‌نراوه‌ی لیریکی ته‌قلیدی تێپه‌ر بێت.

ئامانج لهم توێژینه‌وه‌یه گه‌یشتنه به‌ وه‌لامه‌ی: ئایا شیعرییه‌تی دیالوگ له هه‌نراوه‌کانی شاعیردا له‌رووی بنیادی هه‌نهری و ئه‌رکی ده‌لاله‌ته‌وه چۆن ده‌ر ده‌که‌وێت و ئایا ئهم ته‌کنیکه چ رۆلێک ده‌گیریت له تیشک خسته‌ سه‌ر ده‌وله‌مه‌ندکردنی نه‌زموونی شیعری و تاییه‌تمه‌ندی شیعری ده‌نگی شاعیر؟

بۆ به‌هه‌نجام گه‌یا‌ندنی توێژینه‌وه‌که‌ پشت به‌ بنه‌ما‌کانی میتو‌دی توێژینه‌وه‌ی وه‌سفیی شیکاری به‌ستراوه بۆ خوێندنه‌وه‌ی تیکه‌سته شیعرییه‌کان و شێوه‌یه‌کی خسته‌روو، و شیکارکردنیان و تیکه‌یشتن له‌ چو‌نیتی پێکه‌نه‌نانی بنیادی زمانیه دیالوگ له به‌ر هه‌مه‌نه‌نانی شیعرییه‌تدا.

تویژینه‌مه که له دوو ته‌میری سهرمکی پیکدیت: ته‌میری به‌که‌م باسیکی تیورییه بۆ چه‌مک و تاییه‌تمه‌ندیی شعرییه و دیالوگ، هه‌روه‌ها ته‌میری دووهم ته‌رخان کراوه بۆ شیکاری و رافه‌کردنی شیوازه جیاوازه‌مکانی شیعرییه‌تی دیالوگ له هه‌نراوه‌مکانی شاعیردا. له کۆتاییدا گرنه‌ترین نه‌هه‌نجامانه‌ی تویژینه‌مه‌که به‌ده‌ستی هه‌نراوه، له‌گه‌ل لیستی سهرچاو‌مه‌کان خراونه‌ته‌روو.

ته‌میری به‌که‌م/ ده‌روازه‌ی تیوری

به‌که‌م/ شیعرییه‌ت:

رومان یاکۆبسن له کتییی پرسه‌مکانی شیعردا، وای ده‌بینیت که بابته‌ی شیعرییه‌ت خۆی له وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌م پرسیاردا ده‌بینیت‌ه‌وه: چی وا ده‌کات په‌یامیکی ده‌براو ببیت به‌ به‌رهمیکی هه‌نری؟ (الوتوات، 2017: 41) یاکۆبسن ئاماژه به‌وه ده‌کات شیعرییه‌ت به‌و مانایه‌ی دیت که ده‌ق به‌هۆی به‌کاربردن و مامه‌له‌ی تاییه‌تمه‌وه له‌گه‌ل زماندا جیا ده‌بینیت‌ه‌وه له‌قه‌سی ئاسایی رۆژانه. به‌م پێیه‌ شیعرییه‌ت "بریتیه‌ له‌هه‌رواله‌تانه‌ی، که زمانی ئاسایی ده‌که‌ن به‌ ده‌قی نه‌ده‌می له‌ریگی به‌کاره‌نانه‌ی نه‌هه‌نراوه‌ی و ته‌مکنیک و فوره‌مانه‌ی نه‌دیبه‌ یان شاعیر له‌ نووسینه‌مکانی به‌کاری ده‌هه‌نیت." (محمد، مسته‌فا، 2021: 46)

شیعرییه‌ت له‌ تویژینه‌وه‌ هاوچه‌رخه‌کاندا چه‌ندین به‌کاره‌نانه‌ی هه‌یه، بۆ نه‌وه‌ی له‌ ناستی جیاوازه‌ی ده‌رکه‌وت، به‌لام به‌ په‌له‌ی به‌که‌م په‌یومندی به‌ لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ده‌قه‌ نه‌ده‌بیه‌کاندا هه‌یه، به‌ر پێیه‌ی که ئامرازمکانی بونیادنانی خۆیان له‌ زمانه‌وه‌ و ده‌گره‌ن، واته‌ نوینه‌رایه‌تی ئامرازیک ده‌کات بۆ ئاشکراکردن و شیکردنه‌وه‌ی نه‌ده‌ب. (الخامیس، 2020: 906)

شیعرییه‌ت له‌ کیش و سه‌روا و وینه‌ی ره‌وانیژی سنووردار ناکریت، به‌لکو وه‌ک جین کوه‌ن پیناسه‌ی ده‌کات، "لادانیه‌ی به‌ نه‌قه‌سته‌ له‌ نۆر مه‌ ئاساییه‌کانی زمان، له‌په‌ناو به‌رهمه‌نه‌نانه‌ی کاریگه‌رییه‌کی ئیستیه‌تیکی و مه‌عنه‌ویی تاییه‌تمه‌دا." (Cohen, 1977, p. 13) به‌م پێیه‌ کاتیک دیالوگ به‌ زمانیکی چر ده‌نوسریت، پر له‌ وینه‌ و هه‌یمایه‌، یاخود قرتاندن و ئاماژه‌دان، نه‌هه‌و سیفه‌تی شیعرییه‌ت و ده‌گریت به‌ی نه‌وه‌ی ببیته‌ شیعیر.

شیعرییه‌ت مامه‌له‌کردنی تاییه‌تی نووسه‌ره‌ له‌ به‌کاربردنی زماندا پشت به‌سته‌ به‌ که‌ره‌ستی هه‌نری له‌ چوارچه‌وه‌ی ده‌قی نه‌ده‌بیدا، نه‌مه‌ش وا ده‌کات ده‌قی نه‌ده‌بی له‌یه‌ک کاتدا چیژ به‌خش بێت و زیاتر له‌ رافه‌ و لیکدانه‌وه‌یه‌ک له‌خۆ به‌گریت و له‌ زمانی ئاسایی رۆژانه‌ جیا ببیته‌وه‌.

دووه‌م/ دیالوگی شیعری:

دیالوگ له‌ تیکه‌سته‌ نه‌ده‌بیه‌کاندا ئامرازی په‌یومندیکردنه‌، به‌لام زۆر جار له‌ ئامرازیک بۆ گه‌یاندنی ده‌نگ یان ئالوگۆکردنی وشه‌ تیده‌په‌ریت و ده‌بیته‌ فه‌زای شیعرییه‌ت که له‌سه‌ر ئاماژه‌ و هه‌ما و چری زمان بنیاد نه‌راوه‌. لێره‌دا دیالوگ ته‌نیا وه‌ک کارلیکیکی زمانه‌وانی نه‌وان دوو کارمه‌تر تیناگه‌ین، به‌لکو وه‌ک یواریک که‌ تواناکی شیعرییه‌ت تێیدا ده‌رکه‌وت، واته‌ توانای زمان بۆ به‌رهمه‌نه‌نانه‌ی مانا له‌ ریگی خوازه‌ و خه‌یال و وینه‌وه‌.

سروشته‌ی دیالوگی شیعری له‌ سروشته‌ی دووانه‌یدایه‌: له‌ لایه‌ک ئامرازیکی دراماییه‌ و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ پێکهاته‌یه‌کی زمانه‌وانیه‌ که‌ ده‌توانیت تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعیر به‌رجه‌سته‌ بکات: وه‌ک چرپوونه‌وه‌، جیگۆرکی، پارادوکس و وینه‌. کاتیک ده‌نگی قسه‌مه‌ران له‌ ده‌قه‌که‌دا تیکه‌ل ده‌بن، زمان له‌ سۆز جیا ناکریت‌ه‌وه‌، هه‌روه‌ها مانا له‌ ریتیم جودا ناکریت‌ه‌وه‌. له‌م چوارچه‌وه‌یه‌دا، سوزان بێرنارد تێبینی نه‌هه‌ ده‌کات که "زمانی شیعرییه‌ت ته‌نیا رازاندنه‌وه‌ نییه‌، به‌لکو پێکهاته‌یه‌کی ئیستیه‌تیکی و فیکرییه‌ که‌ له‌ ناوه‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌ات" (بیرنارد، 1964، ص 42). له‌م روانگه‌یه‌وه‌ دیالوگ که‌ تاییه‌تمه‌ندی شیعری هه‌یه‌ له‌یه‌ک کاتدا ئامرازیکی جوانی و روشنبیری پیکده‌هه‌نیت.

دېالوگ له شاعردا ئالوگورېكى زمانىيې لهمنوان دوو دهنك، يان زياتر، كه دهشيت راستهقىنه بيت، يان خهياى. بهكار ديت بۆ تيشك خستنه سمر گرژى سوزدارى، يان بۆ پيشكشكردى بېرۆكهى دژ، ياخود بۆ بهرجستهكردى هملوئىستىكى ديارىكراو. (العلوي، 2009: 132) دېالوگ له بنچينهدا تهكنيكىكى پهخشانه و زياتر خاوم زمانىكى ئاسايى پئوانه، كه به مهبستى لىكتىگمشتن دمخريتمو، بهلام له شاعردا خاوم تاييهمهنى خويتهى و زياتر له فورمىكى پراوير له شاعرييىت دهردهكهوت، چونكه شاعر بهرمو خودييهت پارسهنگ دهبيتوه به پنجهوانهى چيروك و رومان كه زياتر بهر بابتهى بوون دمچن. كهواته لهو دهقه شاعر يانهى دېالوگ بهكار دهرت همدو لايهنى "خودى و بابتهى ئاوتيهى يهكتر دهن و گوزارشت و ههست هاوتا دهن، بهممش زمان و وينه و ريتم پشت به كهرستهى نوى دهبستن بۆ گورپنى شاعري ليريكى، له ليريكى خوديهوه بۆ ليريكى گوزارشتكردن" (المرعى، 2007: 61)

له دهقى گيرانه ميبدا، سهرهتا تهنيا دېالوگى دهرمكى بوونى همدووه و لهگهل دهركهوتنى مېتوده نوپكانى چيروك و روماندا دېالوگى ناومكيش دهركهوتوه، بهلام له شاعردا زياتر دېالوگى ناومكى (مؤنلوگ) زاله، چونكه هونراوه له خود و ههسته تاييهمهكانى شاعيره نزيكه، واته له شاعردا (دېالوگى ناومكى بهرلاوتره، چونكه شاعر خوديه و زياتر پهيوسته به بيره ناومكيهكانى شاعيره) (الخميس، 2020: 908)

له ئهدبى نويدا دېالوگ ئاوتيهى زوربهى ژانره ئهدبىيىكان بووتوه (مهجيد، 2017: 478)، بهتاييهمى ژانرى شاعر. له جيهانى ئهديشهكر او شاعردا، لهپال ئهم دوو جوړه سهرمكيهى دېالوگدا شاعران له چوارچيوه چمك و ياسا ئىستىتيكيهكانى شاعردا چهندين جوړ و فورمى ديكه شاعران خولقاندوه، و لك دېالوگى ههستى. مهبست لهم جوړه دېالوگه ئهميه كه شاعر لهبرى كهرستهى زمان پشت به ههستهكانى مروف دهبستيت بۆ گفتوگوى همدو لايهنى قسهكر و گوئگر.

سنييه/ دېالوگ له هونهى گيرانه وهدا:

دېالوگ يهكنكه له كولمكه سهرمكيهكان له بنياتى تيكستى گيرانه وهدا، ئهويش بهوى ئه و له كاريگهرى كه ههستهى له بهرمو پيشبردنى رووداو و ناساندنى كارمكتس و بهرجستهكردى گرژى و چركردنهوى ريتمى ناومكى دهقا. له كاتيكدا گيرانه وه به شيوهيكى نهرى لسهس پهخشان و وهسف بنياد نراوه، كهچى ره همدىكى دراماتيكى به دمق دهبخشيت، كه تيدا زمان له ئامرازىكى گيرانه وه دمگوريت بۆ ئامرازى كاريكردن و ئالوگورى دهنهكان، ئهممش كهشى ديناميكيهتى دهربرين دروست دهكات كه ئمكهكانى راستهوخى قسهكردن تيدپهريئيت.

دېالوگ بهچرى له شاعري هاوچرخدا بهكار دهرت، بهلام له بنچينهدا دېالوگ به تهكنيكىكى گيرانه وه هژمار دهكرت و سهرهتاى دهركهوتنى دمگريتموه بۆ داستان، "چونكه له داستاندا دېالوگهكانى پالمانهكان به زهقى بهديار دمخري لعتيو خودى دېالوگدا." (جهميل، 2021: 276) له رووى پنهاته و شتوازشهوه دېالوگى نيو داستان خاوم زمانىكى تاييتم بووه، واته "خاوم زمانىكى كاريگهر بووه و به وتار بارگوى كراوه دور له گفتوگوى ئاسايى روظانه،" (جهمال، 2008، ص 90) چونكه لهلايهك داستان به فورمى شاعر نووسراوتهوه، لهلايهكى ديكهوه دېالوگهكان گوزارشت بوون له گفتوگوى نيوان كهسايهتى كاريژما و خاوم هژموون، و لك له داستانى ئهليادهى هوميروسدا "دېالوگى بههيز له نيوان پالمانانى جهنگ، و لك ئهخيلس و هيرقل دهبينين كه ململانى وجودى و ره همدى فلهسفى دهربارهى چارمنوس و پالمانى تيدا به." (Homer, 1998: 350)

به ههمان شيوه شانۆ به شيوهيكى سهرمكى سوودى له تهكنيكىكى دېالوگ وهرگرتوه، واته "ژانرى شانۆ لهپرى دېالوگهوه همولى داوه كارمكتسكان بناسيئيت و رووداوهمكان بهرمو پيشهوه ببات و ويناى رموش و ديمه مروييهكان بكيشيت." (نوفل، 2000: 115) دېالوگ له شانۆدا بهچرى بهكار دهرت و خاوم كومهليك تاييهمهدييه، و لك: "ناويركردن له بهكاربردن و ناوازدارى و پوختيه،" (محمد امين، 2020: 460) چونكه دېالوگ له شانۆدا راستهوخو لسهس زارى نهكترى شانۆي پيشكش به نامادهوان دهكرت، ئهممش وا دهكات نهكتر خوى به دور بگريت له دېالوگى دورودريت و ناوازي دېالوگ به ريخراومى پيشكش بكات، همدو ها "ئىستاتيكاي دېالوگى

درامی له گوزار شتکردنی پروون و رومانه سهارهت به دیمه نهکان، و اتا بهر ز کردنه وې ئاستی و تووژیزې ئاسایی بۆ پروونی و وردهکاری و چربوونه، "(محمد امین، 2020: 460) چونکه تهمومژ شانوگری له ناو دهبات، به وې بیهر دهر فتمی نه وې نیبه بگهر یتوه بۆ دیا لوه کهه کهان که تیبیان نهگه شتوه، نه م پر و سیه تهنیا له کاتی خویندنه ودا فمراهم ده بیت.

دیا لوه له هونری گیرانه ودا تهنیا نالوگوریکې زمانی نیوان کار مکتبهکان نیبه، به لکو کردیه کی نیستیتیکې و واتایی نالوزه. باختین ده لیت: "دیا لوه دانانی ناگییه له پروو و بوونه وې له گهل ناگییه کی دیکه دا، له چوار چیه وې فمرا سایی فردهنگیدا" (باختین، 1981، ص 259). له م روانگییه و، هه موو دیا لوه گیک له ده کی گیرانه ودا ر مگدانیه وې باکگر اوندیکې فیکری و گوشه نیگا و پنگی کومه لایه تی کار مکتبه وې قسه کمره. قسه کردن له روماندا، و مک تودور و ف نمازه وې پیده دات، بیلاین نیبه به لکو "پره له لایه گیری و پیکهاته وې قوولی په یو مندیه کهان له ده کهه دمر دمخات" (تودور و ف، 1981، ص 102).

له ده کی گیرانه وې کوردیدا دیا لوه پنگیه کی سهره کی له بهر هه می روماننو و ساند هه یه، هه ر له ئیبراهیم نهحمده و به حسین عارف و تاوه کو بهختیار عه لی تیده پهریت، هه روه ها و مک نامر ازیک بۆ وروژاندنی پرسیار فله سفی و کومه لایه تی به کار ده هیریت. بۆ نمونه له رومانی (حه سار و سه گه کانی باوکم) ی شیر زاد حه سن دا، دیا لوه تهنیا و مک کردیه کی زمانی به کار نه براوه، به لکو له و تیده پهریت و بۆ دهر خستنی پرسی (کئ خاونداریتی ده سه لات ده کات)؟ کاتیک کار مکتبه ریک ده پرسیت: "له کئ دپارینه و؟ له من یان له باوکم؟ له خودای ناسمانان.... یان شه یان؟ یان له سه گه پیس و نه گره سه کهان؟" (حه سن، 2012: 12)

کاتیک سهیری په یو مندنی نیوان دیا لوه و واقع ده کهین، بۆمان دهر ده که ویت که زوریک له تووژینه و کهان دیا لوه و مک نامر ازیک بۆ لاسایه کردنه وې واقع ده بین، له کاتیکدا هه ندیکې دیکه و مک بنیادیکی هونری ته ماشای ده کهن، که نامانج لئی دروستکردنی واقعیکې زمانی جیگره ویه. نه مه مانای نه ویه که دیا لوه له وانه یه له رواله ندا واقعیه دهر بکه ویت، به لام له راستیدا پیکهاته یه کی ورده که ته کنیکې گیرانه ویه نالوز له پشتیه و دهشار درینه و. نه مه نه و شته یه که ئیگلوتن نمازه وې پیکردوه کاتیک ده لیت: "دیا لوه هونری نوینه رایه تییه کی به نه نقهستی واقعیه نه ک کوی راستی". (Eagleton, 1996, p. 75)

لیره و، شیر کردنه وې دیا لوه له هونری گیرانه ودا پیوستیه کی هونریی دووانییه ده سه پینیت: یه کهم، خویندنه وې له چوار چیه وې گشتی ده کهه و دووم، سه ر نه دانه له نه رکه کانی، نه وانیش نه رکی گیرانه و و نیستیتیکې و کرداره مه عریفیه کانیه تی. مه حاله نه م دوو خاله جیا بکهینه و به یی نه وې بکه وینه ناو سادهر کردنه وې دیا لوه که، به تاییه تی له رومانه مودیر نه کاند دتوانیت نه رکی هیمایی هه لگر تیت.

چواره م/ دیا لوه له نیوان شیه ر و په خشاندا:

سنووری کونکرینی له نیوان شیه ر و په خشان چیه ر و مک سه رده می کلاسیک نه واه، که شیه ر په یو مندنی به کیش و سه رواوه هه بوو، هه روه ها په خشان په یوه ست بوو به گیرانه و و به سه ر هاته و. له نه ده بی مودیرندا، جوریک له پراکنیزه کردنی نووسین دهر کهوتوه که نه و دوو ژانه تیکهل ده کات، شتیک دروست ده کات که دتوانریت پی بگوتریت "دیا لوه نیوان شیه ر و په خشان" که نه م جوړه دیا لوه نه ک تهنیا فورم نیبه، به لکو نیستیتیکې و واتایی و مه عریفیه. نه م دیا لوه گور انکاری له نه رکه کانی زمان له سه رده می مودیرندا بهر هه می هیناوه. تودور و ف ده لیت: "جیا کردنه وې یه کلاکه روه له نیوان ژانه رکه کانی نه دیدا چیه ر بوونی نیبه، چونکه نه زمونی مروف به سه ر به شی جیا جیادا دابهش نابیت، به لکو و مک ژانه رکه کانی ناوینه و تیکهل ده بن" (تودور و ف، 1981، ص 15). له م روانگییه و دهتوانین بلین: له م سه رده مه د شیه ر و په خشان ده چنه ناو په یو مندیه کی دیا لوه کتیکیه و، که هه ریه که یان توخه کهان له نه و دیکه و هه رده گرن، نه مه ش ده بیت هه وې بهر هه مه پنهانی شیوه دوورگ که له پولینکردنی کلاسیکی تیده پهریت، و مک: "په خشانه شیه ر"، "رومانه شیه ر" و "یاداشتی بیرمهری".

ئەدەبىي ھاۋچەرخى كوردى ۈك بەشېك لە ئەدەبىياتى رۆژھەلاتى لە كۆتايىيەكانى سالانى شەستەكانى سەدەى رابردوومو پەيوەندى نىوان شىعر و پەخشان ئاسۆيەكى ئىستىتىكى نوڧى بەخۆو بىنيو. لەم روومو ئەدۆنىس نووسىويەتى: «شىعر لە كۆت و بەندى كىش و سەروا دەربازى بوو و لەگەل زماندا چوومە ناو پەيوەندىيەكى نوڧو، پەيوەندىيەك كە لەگەل پەخشان نەيك دەبىتەو، بەلام جەوھەرى شىعرى خۆى لەدەست نادات» (ئەدۆنىس، 1992، ص 47).

پەخشانەشىعر بەرجەستەترىن دەركەوتنى ئەم دىالۆگە دەنوڧىت، چونكە لە رووى شىوەى دەركەبەو بە زمانى پەخشان نووسراو، لەگەل ئەوئەدا بەرو چىروونەو و لادان و ھىما دەروا، كە ئەمەش تايبەتمەندىيە نەرىيەكانى شىعرن. رەخنەگرى فەرەنسى (سوزان بىرنارد) بەم شىوەى گوزارشت لەم جۆرە شىعرە دەكات و دەلەيت: "پەخشانەشىعر نەكۆلى لە كىش دەكات، بەلام شىعر دەپارەيت" (بىرنارد، 1959، ص 12). نەكۆلى كردن لە فورمى تەقلىدى شىعر و پاراستنى جەوھەرى ئىستىتىكى شىعر ئەو دەردەكات كە ئەم فورمە ھاۋچەرخەى شىعر زىندوڧى و سەرنجراكىشى دەبەخشەيت.

لەبەرەمبەرىشا پەخشانى ھونەرى، بەتايبەتى رۆمان، ئىلھامى لە رەھەندى شىعرييەو وەرگرتو، ھەم لە ئاستى زمان و ھەم لە ئاستى بىنىندا. رۆمانى مۆدەرن چىتر تەنيا بە ھەسكەردنى واقع نەوئەو، بەلكو ھەلەدەت شىعرييەت بە گىرانەو بەبەخشەيت و رەھەندى تىرامانى و مەتافورى و زمانىكى بەرزى پى بىەخشان. رۆماننووسانى ۈك شىرازاد ھەسەن و بەختيار ەلى و كاروانى كاكەسور ئەم رەوتە نموونە دەكەن، چونكە لە تىكەستەكانىندا زمانى شىعرى لەگەل پىكەتەى گىرانەو تىكەل دەبەيت و گىرانەو دەبەيت بە ئامرازىك نەك تەنيا بۆ گواستەمەو بەسەرەتەكان، بەلكو بۆ گوزارشتكردن لە دىدىكى وجودى قوول.

ئەم كارلەكەندى نىوان شىعر و پەخشان تىكەستى دوو رەگەزى لە ئاستى پىكەتە و زماندا بەرەم دەھەيت، ئەمەش ۈى لە ھەندىك لە رەخنەگران كەردووە داۋى تىپەراندى پۆلەنكەردنى شىعر و پەخشان بەكەن لە بەرژومەندى چەمەكانى ۈك تىكەستى كراو ەيان نووسىنى ئازاد. ەبدولفەتاح كىلەتو لەم بارەىو دەلەيت: "ھىچ ژانرىكى ئەدەبى پاك و پوخت بوونى نىيە. ھەموو دەقەك لە كۆتايىدا دىالۆگەكە لە نىوان چەند جۆرىكى جىاواز لە گوتاردا" (كىلەتو، 1991، ص 39). ئەم دىالۆگە ھەمىشە ئاسان نىيە. كىشەى رەخنەبى و ئىستىتىكى دەورەڧىت، چونكە تىكەلەكەردنى ژانرەكان دەبەيتە ھۆى لەدەستدانى تايبەتمەندى ھونەرى و تىكەستەكە دەخاتە ناوچەيەكى ناروونەو. لەگەل ئەوئەدا ئەم تىكەلەوونە بەرەم و پەچەكەردارى سەردەمى نوڧى، ۈك: دەربەرىنى ئازادى رادەربەرىن، پەرسەندى چىژ و كراونەو زمان بۆ شىو نوڧەكانى نووسىن.

لە ئاستى مەعرفىدا، دەتوانىن بلىن شىعر گوزارشت لە ساتەگەلىكى چىر دەكات، لە كاتىكدا پەخشان گوزارشتە لە درىژبوونەو كات. واتا شىعر سەرنج دەخاتە سەر چاوتروكانىك، لە كاتىكدا پەخشان دۈى گوزان دەكەوت. كەواتە ئاۋتەكەردنى شىعر لەگەل پەخشان، ەيان تىكەچەرەئەيان گوزارشت لە ھەلىك دەكات بۆ كۆكەندەو ھەردو ەزمونەكە لە ەك ساتدا: چەكەسات و كات، چىرى و درىژبوونەو، ۈنە و بەسەرەت.

لە كۆتايىدا، پەرسىارەكە چىتر ئەو نىيە: (ئەيا ئەمە تىكەستىكى شىعرييە ەيان پەخشان؟) بەلكو بوو بەو: (چۆن ئەم دەقە تايبەتمەندى شىعرى ەيان پەخشانى بەكاردەھەيت بۆ بەرەمەندى مانا و جوانى؟) دىالۆگى نىوان شىعر و پەخشان ماناى ھەلوەشانەو جىاوازيەكان نىيە، بەلكو بنىادنانى پەيوەندىيەكى ئالوگور و كارلەكەردنە كە تىكەستەكە دەلەمەندەر دەكات و كارىگەرييەكەى قوولتر دەبەيت. ھەر ئەمەشە كە لىكۆلەنەو ئەم دىالۆگە دەكاتە دەروازەيەكى گەنگ بۆ تىگەشتن لە گوزانكارىيەكانى ئەدەبى ھاۋچەرخ و تىپەراندى دوانەبە كۆنەكان كە چىتر بۆ تىگەشتن لە تىكەستەكانى ئەمرو گونجاو نىن.

پىنجەم/ شىعرييەت ۈك تايبەتمەندىيەك لە نىو دىالۆگدا

1- دیاالوگ وەك پراكتىكى زمانى

زمان جەھەزى داھىنانى ئەدەبىيە، بەلام تەنبا نامرازيكى پەيۋەندى يان گەياندنى مانا نىيە، بەلكو لە تىكىستى داھىنەراندە، بەتايىمەتى ئەو تىكىستانەي پىشت بە دياالوگ دەبەستن، دەگوريت بۇ نامرازيكى ئىستىتىكى كە لە ريگەيەو دەيدا بىياد دەنریت و پەيۋەندى نىوان كارمكتەر و ماناكان دروست دەكریت. ئەگەر دياالوگ ئەو فەزاىە بىت كە دەنگەكان لە نىو تىكىستەكانى گىرانەو دا لە ريگەيەو كارلىك دەكەن، ئەو شىعەريەتى زمان وزەي ئىستىتىكى شاراۋەي ئەم دياالوگەيە، كە قوۋلۋونەو و كارىگەري و دىنامىكىي ھونەري پى دەبەخشىت.

زمانى كارمكتەر لە زۆرەي تىكىستى گىرانەوي ھاۋچەرخدا پرە لە قوۋلۋونەوي ھىمايى و چرى شىعەري، بۇ نەمۋە لە رۆمانى پىرەمىرد و زەريادا كارمكتەريك دەلئيت: "مروڤ دەكریت تىكىشكىنریت، بەلام ناتوانریت بىەزىنریت" (Hemingway, 1952: 103)، ئەمە تەنبا دياالوگى زانىارىي بەخشىن نىيە، بەلكو رستەيەكى بارگاوكرۋە بە نامازەي شىعەريەت، كە لەسەر بىنەماي مېتافورى ناۋەكى و چرىبۋونەو و تىرانەي فەلسەفى دامەزراۋە، بە ھەمان شىۋە لەرىي زمانى مېتافور و پىشت بە شىعەريەت ۋەك ئاماژەيەك بۇ كار و كەردەوي نامرۋانە و دەرجوون لە سەروشتى بەھا بەرزەكان، كارمكتەريك لە رۆمانى (نەفرەتى نەۋبەھاران) دا دەلئيت: "ئەۋەتەي دۇنيا ھەيە ھەر كاتىك يەكەك وىستىتەي لەخۋى رابكات، رابكردۋە بۇ ناو سەروشت." (ەلى، 2024: 150)

دياالوگ چۈنكە لە تىكىستى ئەدەبىدا بەرھەم دەھىنریت، ھەربۋە زمانەكەي بە گۇرانى ھونەريدا تىدەپەریت و جىاۋازە لە زمانى گەتوگۇ رۇزانە، بەلكو كارمكتەرەكان قەسەكانىان پىرن لە ئاماژە، دەرۋەك، ھىما، رىتم و چرىبۋونەو، ئەمەش ۋا لەم زمانە دەكات بەرەو شىعەريەت ھەنگاۋىنریت. لەم رۋەو (تۇدۇرۋ) دەلئيت: "شىعەريەتى زمان لە دەقى گىرانەوي بەتايىمەتى لە دياالوگەكاندا دروست دەبىت، چۈنكە ريگە بە فرە دەنگى دەدات و پىكەتەي ئىستىتىكى ناۋەكى دەقەكە دەرمەخات" (تۇدۇرۋ، 1981، ص 104).

2- شىعەريەتى دياالوگ و رۋونى (شەفەفەيەت)

ھەرچەندە، شىعەريەتى زمان لە دياالوگدا كىشەيەكى سەرەكى لە تىكىستەكانى گىرانەو دا دروست دەكات، ئەۋىش گۇرى نىوان شەفەفەيەتى پەيۋەندىكرن و چرى شىعەريە، بەلام تاۋەكو زمان شىعەريەتى زىاتەر بىت، ئەگەري نارۋونى و دووركەۋتەۋە لە زمانى سەروشتى زىاتەر دەبىت، ئەمەش كارىگەري دەبىت لەسەر پەيۋەندى ناو دەق، يان لەگەل خۋىنەر. لەگەل ئەۋەشدا ھەندىك لە رەمخەگران، ۋەك (رۆمان ياكۇبسن)، لەو باۋەردان كە شىعەريەت كەردارى پەيۋەندىكرن لاۋاز ناكات، بەلكو لە چۋارچىۋەي پىكەتەيەكى ئىستىتىكى نويدا شىۋەي دەداتەۋە، كاتىك دەلئيت، "ئەركى شىعەريەت جەختەرنەۋەيە لەسەر خۋى پەيۋەكە" (ياكۇبسن، 1960، ص 356)، ئەو پىشنىازى ئەۋە دەكات كە شىعەريەت بەرەست نىيە بۇ تىگەشتن، بەلكو شىۋازىكى دىكەي دەربىرە.

لە پەخشەنەشىعەريدا شىعەريەت لە ريگەي دياالوگى ناۋەكەيە دەردەكەۋىت، كە دەنگى خۋد لەگەل دياالوگى گرىمانەي لەگەل ئەۋانى دىكەدا تىكەل دەبىت. زمانەكە دەگوريت بۇ شتىك كە لە گەتوگۇيەكى بىدەنگ دەچىت، كە قەسەكەر تىكەل بە خۋد و جىھانى دەۋرەبەردا دەبىت، بە بەكار ھىنانى زمانىك كە لە نىوان شەفەفەيەت و لادان، لەنىوان ئاشكرەكرن و ئاماژەكرندا دەجولئيت.

كاتىك دياالوگ بە زمانىكى شىعەريەت دەۋوسریت، فۇرم ناگۇریت بۇ شىعەر، بەلكو رەھەندىكى ئىستىتىكى پەيدا دەكات كە دەقەكە دەۋلەمەندەر دەكات و پىكەتەكەي ئالۇزەر دەكات و مانايەكى قوۋلۇرى پى دەبەخشىت. چۈنئى شىعەريەتى زمان لە نىو دياالوگدا تەنبا رازاندەۋەي فۇرم نىيە، بەلكو ستراتىجىكى دەربىرە كە ريگە بە نووسەر دەدات وزەي گوزارشتى چرى بە دەنگى تاك بىەخشىت و قەسى ئاسايى بگۇریت بۇ رۋوداۋىكى ئىستىتىكى. بەم شىۋەيە دياالوگ دەبىتە نامرازيك كە رەۋاننىزى لەگەل گىرانەۋە، گوزارشتى ناخ لەگەل خەيال و جوانى يەكتر بىرن، لەم

روومو (مىخائىل باختىن) دەلىت: "جىياۋزى لە نىۋان دىالۇگ لە رۇمان و گوتارى شىعيرىدا ھەيە و ھەريەكەيان كارىگەرە بە سىروشتى پىكھاتەي تايىبەت بە خودى ژانرەكەيەو." (ھالال، 2006: 155)

بەشى دووھ/ شىعيرىيەتى دىالۇگ لە ھۇنراۋەكانى تەلەت تاهىردا

زمان بە يەكەك لە پىكھاتە سەرمەكەيەكانى شىعيرىيەتى دىالۇگى تىكستى شىعيرى دادەنرەت، چونكە بىنايتى گوزارشتەردن پىكەدەھىنەت و دەنگەكان لە رىگەيەو بىياد دەنرەن و ماناكان پىكەدەھىنرەن. زمان تەنبا نامرازىك نىيە بۇ گەيەندى مانا، بەلكو توخمىكى ئىستىنىكى و ھونەرىيە كە دەلالەت بە دىالۇگ دەبەخشىت و رادەي لادانى لە زمانى ئاسايى بۇ زمانىكى پىراۋىر لە ئامازە و ھىما دىارى دەكات. شاعىر تەلەت تاهىر لەرپى مامەلەي تايىبەتەو لەگەل زماندا لە ھۇنراۋەكانىدا شىعيرىيەت لە دىالۇگدا ساز دەكات و بە چەند شىۋەيەكى جودا دىالۇگى فەراھەم كىردو، لە گىرەنگىزىيان:

يەكەم/ دىالۇگى ھەستى

دىالۇگ لە رپى پىرۇسەي قەسەردەنەو ئەنجام دەنرەت، ئەم كىردەيەش پىشت بە زمان دەبەستىت كە لەنىۋان دوو كارەكتەر، يان زىاتىر ئالۇگورى قەسەردن دەكرەت، لەم پىرۇسەيەدا كارەكتەرەكان پىشت بە ھەستى بىستەن دەبەستەن، چونكە گەتوگۇكان لەرپى دەنگەو ناراستەي يەكتەر دەكرەن، ئەم جۆرە دىالۇگە لە رەخنەي ئەدەبىدا بە دىالۇگى دەرمەكى دەناسرىتەو، ھەروەھا دىالۇگى ناوەكى (مۆنۇلۇگ) بە جۆرى دوومى دىالۇگ دادەنرەت كە مەبەست لىي ئەو قەسە و باسانەن كە كارەكتەر لەرپى پىرۇسەي زەينى و بەيىدەنگى ناراستەي خۇي دەكاتەو. ئەوئەي تىيىنى دەكرەت بەشەك لە رەخنەگران باس لە جۆرىكى دىكەي دىالۇگ دەكەنەو كە بە دىالۇگى ھەستى ناۋى دەبەن تىيىدا كارەكتەرەكان، يان يەكەك لە كارەكتەرەكان پەنا دەباتە بەر تۈانا ھەستەيەكانى، وەك: ھەستى: (بىنەن، بىستەن، بۆنەردەن، بەركەوتەن و تامەردەن)، واتە "دىالۇگ تەنبا بە زمانى قەسەردەن سەنۋەردار ناكىرەت، بەلكو خۇي لە زمانى جەستە و سىستەمى ھىما بىنراۋىيەكان بەرجەستە دەكات"، (ھەلسا، 1981: 144) چونكە گەتوگۇ پىرۇسەيەكى فراۋانە، واتە "دىالۇگ فراۋانترە لە قەسەردەن" (كوندىرا، 1986: 72)، لەم روومو شاعىر تەلەت تاهىر لە دەقى (فرمىسك)دا دەلىت:

فىتەرەكان، بە ھەموۋىيەنەو نۇتۇمبىلە كۈنەكەي باۋەكەيان بۇ چاك نەكرەيەو

شاگرەك دىار بوو ھەزى لە كىتەب بوو، گوتى:

حاجى گوتى مەدەين

لە ھەورازى مېژوۋەو بۇ دامىنى ئىستە، لە ئەوئەي پىش نەوەكانمانەو

فرمىسك دەخەينە پاتىرىيەكەو و نەم نىشتەمانە پال دەنەين نىش ناكە و ناكە. (تاهىر، 2021: 64)

لەم دەقەدا شاعىر لە رپى ھەردو ھەستى بىنەن و ھەستى بىستەنەو دىالۇگىكى ھەستى دروست كىردو و تىشەك دەمخاتە سەر پىرسى نىشتەمان كە وەك خەمىكى دىرپىنى شەكستەواردو وەسفى دەكات، ھەروەك چۆن گوتەكانى شاگرەكە كە لە رپى لىكچەندەنەو لە نىۋان نۇتۇمبىلەكى كۈن و نىشتەمانىكى دىرپىن ئەنجام دراۋە، دەداتە پال گەنجىكى خويندەوار، راستە ئەم وەسفى روۋنە و خوينەر ھىچ پىۋىستى بە بارگرانى نىيە بۇ لىكەندەو، بەلام پەيەمى شاعىر ئەوئەي كەسانى خويندەوار تۈانەي تىرامان و لىكەندەوئەي دروستىان ھەيە، بەلام لە شوينى شايستەي خۇيان نىن (خويندەوار = شاگرەد)، ھەروەك چۆن بەشەك لە رافە و لىكەندەوكان بۇ خوينەر بەجى دەھىلەت، بەوئەي ئەم نىشتەمانە گەر بە دەستى كەسى خويندەوارى وەك شاگرەكە، يان كەسانى تىگەشتەو و دانا بوایە دەمەك بوو پاتىرى نىشتەمان بە شىنەيى كارى خۇي كىردو. باختىن پىي واىە "دىالۇگ تەنبا ئالۇگورى وشە نىيە لەنىۋان دوو كارەكتەردا، بەلكو شوينى مەلمانى و كارلىكى نىۋان دوو ئاگەيە. ئەو دەلىت "ھەمو و شەيەك لە دىالۇگدا دەنگەندەيەكى كۆمەلەيەتى

و فیکریی قسەکەر هەڵدەگریت" (باختین، 1981، ص 259). لەم روانگەییوە، دیالوگ تەنیا بێکەلتەپەکی فۆرمی نییە، بەڵکو هەلگری دیدگا و هەلوێست و زمانیکی تایبەتییه.

دووهم/ ناوێتەکردن و پەلکێشکردنی خوێنەر بۆ نێو پرۆسەی دیالوگ

شاعیر لەرێی وروژاندن و ئاماژەدانەوه واهە دیالوگی نێو هۆنراوەکی بکات و بەپێی باکگراوندی رۆشنبیری خۆی و تیگەبەشتنی لە مۆتیفەکە بەشدار بێت لە دیالوگەکە، چونکە "گفتوگۆی شیعریی تەنیا کار لەسەر پەییوەندی نێوان گفتوگۆکەرانە ناوێتەوهی دەق ناکات، بەڵکو وەرگر (خوێنەر)یش دەکات بە بەشێک لە دیالوگە." (الموعی، 2007: 60)، لەم روانگەییوە تەلەعت تاهیر لە هۆنراوەی (بۆنی شیر)دا دەلێت:

بە دار چوالەم گوت:

باسی خودام بۆ بکە خوشکم..

چرۆی کرد (تاهیر، 2021: 55)

لێرەدا گفتوگۆ لە نێوان دوو کارمەکتەر دروست ئەبێت، کارمەکتەری قسەکەر، لەگەڵ کارمەکتەری گوێگر (دار چوالە). کارمەکتەری قسەکەر پرسبارێکی خوازی ئاراستەیی کارمەکتەر گوێگر دەکات، ئەویش بە کردەیی چرۆکردن پەیمانی خۆی بۆ ئاشکرا دەکات، واتە پرۆسەی گفتوگۆکردن لەرێی زمانی قسەکردن (باسی خودام بۆ بکە) و پشت بەست بە هەستی بیستن ئاراستە کراوە و لەرێی کردەیی (چرۆی کرد) و پشت بەست بە هەستی بینین، وەک وەلامێک بەر جەستە کراوەتەوه. واتە لەچەمکی (خوشک)دا زمان بە شیعرییەت بارگای دەکەیت، بەوهی خوشک پاک و بێکەرە، بە جۆرێک بە چرۆکردن وەلامی پرسبارە خوازییەکە دەدانەوه، لێرەوه زەینی خوێنەر بۆ مۆتیفی سەرەکی دیالوگەکە دەچێتەوه کە قسەکردنە لەسەر (خوا)، بەمەش وەرگر (خوێنەر) پەلکێشی نێو دیالوگەکە دەکەیت، چونکە خوێنەر وەلامێکی کۆنکریتی لە کردەیی دیالوگە هەستیەکی بەدەست ئەهێنێت و شاعیر خوێنەر دەخاتە بەردەم تێرمان بۆ رافکردنی چەمکی خودا و خوشک و هەر خوێنەرێک بەپێی پێشینهی رۆشنبیری خۆی لێکدانەوهی بۆ دەکات.

بەهەمان شیوه شاعیر لە دەقی (بۆنی شیر)دا دەلێت:

دایکەمان لە تەنیش دایکی ناشت

مەلا هەر باسی ناگری قیامەتی دەکرد

کەچی لە قەبرستانەکە تەنیا بۆنی شیر دەهات. (تاهیر، 2021: 63)

لەم دەقەدا دیسانەوه دیالوگی هەستەکان بەدەر دەکەوێت، بەوهی چەند کەس دایکیان دەنێژن، ئەم کردەیهی لەرێی هەستی بینینەوه درکی پێدەکەیت، پاش ئەم کردەیهی و وەک وەلامێک بۆ ئەم دیالوگە بێدەنگە، کارمەکتەر (مەلا) لەرێی دیالوگێکی بیستراوەوه باسی ناگری قیامەتیان بۆ دەکات، دوبەدوای ئەم وتانە نامادەبووانی سەر گۆرمە لەرێی هەستی بۆنکردنەوه (بۆنی شیر) بەشیوەیهکی ناراستەوخۆ وەلامێک لەبارە قسەکانی کارمەکتەر مەلا بەر یەکێک لە هەستەکانیان دەکەوێت. لەم دیالوگەدا سێ هەست بەشدارە: (بینین، بیستن، بۆنکردن). دیارە لێرەدا زمان بە ئاراستەیی شیعرییەت رۆشتوو و واهە دیالوگە خوێنەر نامادەیی تەواوی هەبێت لە رافە و شیکردنەوهکاندا، بەجۆرێک خوێنەر لەرێی وێنا زەینیەکانی خۆییەوه واهە بکات لە پرۆسەی ناشتەنەکە نامادەیهی و تێبینیشی لەسەر دیالوگەکە هەیه، بەتایبەتی دیالوگە بیستراوەکە، ئەمەش یەکنەکە لە گەرنترین تایبەتمەندی و دروشمەکانی رەخنەیی هاوچەرخی بۆ کارا کردنی خوێنەر لە چوارچێوهی رافەیی دەقدا.

سێیه/ ناوێتەکردنی دیالوگی دەرەکی و دیالوگی ناوێکی

لەم جۆرە دیاڵوگەدا ھەردوو جۆری دیاڵوگی دەرەکی و دیاڵوگی ناوکی بەکار دەبرێت، بەجۆرێک لە چوارچێوەی دیاڵوگەدا دوو کارمەکتەر ئامادەییان ھەیە، بەلام یەکێک لەو کارمەکتەرەن لەرێی دەنگەو قسەکانی ئاراستەیی کارمەکتەری دووم دەکات، کەچی کارمەکتەری دووم بێدەنگی ھەڵدەبژێرێت و لەرێی زەینییەو وەلام دەداتەو، واتە بە مۆنولوگ، لەم ڕوومە شاعیر لە دەقی (کلیل)دا دەلێت:

بەدەم پیاسەو

کچەگەم پرسى: باو، راستە نەم و لاتە بۆ ژن زیندانیکى گەورەییە؟!

دەنگى لەرینەوێ تۆپەلە کلیلى کەمەری ئەو پیاوێ لە پێشمان دەروێشت

قسەى پى نەھىشتەم. (تاهیر، 2021: 93)

لەم ھۆنراوەدا دیاڵوگ لە شێوەی پرسى کچ و بێدەنگى باوک دروست دەبێت، بەجۆرێک بەشى یەکەمى یەکەمى دیاڵوگەدا دەبێت بە دیاڵوگی دەرەکی، ئومێش پرسیارە کچە سەبارەت بە: (راستە نەم و لاتە بۆ ژن زیندانیکى گەورەییە؟!)، ھەروەھا بەشى دوومى دیاڵوگەدا لە جۆری دیاڵوگی ناوکی، بەوێ باوک بێدەنگ دەبێت، بەلام لەناخیدا و لەرێی بیستنى (دەنگى لەرینەوێ تۆپەلە کلیلى کەمەری ئەو پیاوێ لە پێشمان دەروێشت) ھەوێ خۆنەر ڕاپێچى نیو پرۆسەى دیاڵوگە تەواو نەکراوە دەکات و پێی دەلێت: پیاوان پیاسەوانى ئەو زیندانە گەورەییەن. لێرەدا زیندن و کلیل واتای میتافۆرى و ھەردوگرن و ئیستاتیکا و شیعرییەت بە زمانى دیاڵوگەدا دەبەخشن.

لە دەقی (لۆکە)دا شاعیر دەلێت:

جوتیارەكە، گلەیی لە بەرھەمى گەنم و جۆ دەکرد

دەم نەھات پێى بۆنیم

لێرە برین ھێندە زۆر بوو

باشترین شت چاندنى لۆكەییە لۆكە. (تاهیر، 2021: 80)

شاعیر لەرێی دیاڵوگی دەرەکی کارمەکتەر جوتیار ھەوێ کە گلەیی لە بەرھەمەكەى دەکات، دیاڵوگی ناوکی ھەوێ لەلا گەلە دەبێت و تێیدا زمان بە ئاراستەییەکی جیاواز دەبات و لەناخی خۆیدا ئاماژە بەو دەکات کە چاندنى لۆكە بۆ حالى ئەم ڕۆژگارە لە چاندنى گەنم وەكو خۆراکی سەرەکی و باوی كوردەوارى بەسوودترە، نەك لەبەر ئەوەى سوود و قازانجى ماددى زیاترە، بەلكو بەھۆى زۆرى برین و غەمەو، لێرەدا شاعیر واتای میتافۆرى برین و لۆكەى مەبەستە، بەمەش شیعرییەتى زمان بەھۆى لادان لە واتای فەرھەنگییەو فەرھەم بوو. بەم شێوەیە دیاڵوگ دەبێتە ئامرازێک بۆ بەرجەستەکردنى گرژی ھەروونی و فیکری نەك تەنیا ئالوگۆرى وشەکان. ئیلیۆت لە پێشەکیی کۆشتن لە کەنێسەدا دەلێت: "کاتێک دیاڵوگ وەك شیعەر دەنووسرێت، نەك تەنیا بەدواى مانادا دەگەرێت، بەلكو دەنگدانەوێ ڕۆحیش ھەڵدەگرێت." (ئیلیۆت، 1935، ص 7)

چوارەم/ لادانى واتایی

شاعیر لەرێی لادانەو واتای فەرھەنگیی وشەکان دەگۆرێت، چونکە لە روانگەى پێکھاتەییەو دیاڵوگی شیعری، ھێلى کات و دەربرینی ڕاپۆرتیى راستەوخۆ تێدەپەرێنێت و پشت بە قرتاندن و چربوونەو و لادان دەبەستێت، ئەمانەش ئێمە توخمەنەن کە لە بنەڕەتدا پەڕەستەن بە پێکھاتەى شیعرییەو. سەرەرای ئەمەش بەکارھێنانى ھێما و وێنە ڕەوانبێژییەکان لەناو دیاڵوگدا بۆشاییەکی واتایی کراوە دروست دەکات کە ڕینگە بە لێکدانەوێ جۆراوجۆر دەدات.

لږمه‌دا، نډونښ دملټ "کاتیک دیالوگ به شاعر دمنوسریتوه، دبربرینی کوتایی ناگه‌ینیت، به‌کو مانا به‌رووی نه‌گرمکاندا دمکاتوه" (نډونښ، 1993، ص 128). ئم کرانومیه نهو شتمیه که دیالوگی شیری له دیالوگی راپورت ناسا جیا دمکاتوه، لم روموه شاعر له دهقی (رهمبها) دا دملټ:

باپیرم

جه‌مدانییه‌که‌ی توند توند ده‌به‌ست

ده‌بویه له‌و کاتوه تیبگم

رهمبهای ژیان، همیش‌ه یاری به‌سمر ده‌کا.

شاعر له دیالوگیکی ناومکیدا که له ریی هستی بینیموه به‌رجه‌سته کراوه، زمان به‌شدار دملټ له یاریکردن به واتای فرهمنگی وش‌ه‌ی (سمر)، به‌وه‌ی باوکی بویه هینه به توندی سمری به جه‌مدانی ده‌به‌ستیموه، چونکه ژیان هینه سه‌خته همیش‌ه یاری به‌هز و عه‌قلی مرقموه ده‌کات. واته به وردبونوه له هونراومکدا دمرده‌کویت که له دیری دوومدا وش‌ه‌ی (سمر) قرتاوه و له رهمندا دیرمه که به‌م شیمویه: (جه‌مدانییه‌که‌ی توند توند به‌سمریه‌وه ده‌به‌ست) سمر لم دیرمه به واتا فرهمنگیه باومک‌ه‌ی هاتوه، نه‌ویش مبه‌ست لئی سمری مرقم، به‌لام له کوتا رستمی هونراومکدا (رهمبهای ژیان، همیش‌ه یاری به‌سمر ده‌کا) سمر به واتای خوازی به‌کار هینراوه که مبه‌ست لئی می‌شکی مرقم. ئم جزوه له دیالوگ له ریی ته‌داعیه‌وه نه‌ج‌مدراوه، واته به بینینی به‌ستموه‌ی جه‌مدانی کارمکتر مؤنلوگی بؤ دروست بووه و بیری بؤ لای دیاردمیه‌که‌ی دیکه روستوه که بیر و عه‌قلی مرقم، که پیوسته جلمگیر بکریت نه‌بادا به‌رهمبهای هلم‌ه‌متینم و غمدره‌کانی رورگار بینیموه.

به ههمان شیوه له دهقی (هوجام سوورچی) دا شاعر جیگورکی به‌ینه و فورمی وش‌ه‌یک دمکات و دملټ:

دایکی هر ده‌یگوت، وجام

نیم‌ه‌ش بیرما ده‌هینایوه که ناوی هوجام سوورچییه

تا کوره بچوکه‌که‌ی به‌دزییه‌وه گوتی

له‌وه‌ته‌ی سمریان پریوه، دایکمان دلی نایه سمری ناوه‌که‌ی بلټ. (تا‌هیر، 2021: 75)

لم ده‌مه‌دا شاعر له‌ریی دیالوگیکی دمرمکیه‌وه نیستیتیکای زمان له ناستی وش‌ه و وینه‌دا به‌نه‌ج‌م ده‌گه‌ینیت و خوینم ده‌به‌ته‌نیو واقع و له دمرموه‌ی ده‌قا کرده‌ی درندمی چه‌کدارنی داعش (سمربرینی هوجام سوورچی) له ریی قراناندی سمری ناومکیه‌وه وینه‌ده‌کات و شیرییه‌تی زمانی دیالوگ به‌ریاده‌کات.

شاعر له دهقی (هابیل) دا دملټ:

رور نییه له‌م گهردونه کومه‌له‌ خوری تر نه‌دورنه‌وه

نه‌ی نه‌مده‌گوت

نه‌و به‌رده بچوکه‌نه‌ی له پیلای باومک‌دایون که له کریکاری ده‌گه‌رایوه

روریک له‌ روران ده‌به‌نه هه‌ساره؟! (تا‌هیر، 2021: 65)

ئەم دىئالوگە تاكلايىنە و لە جۆرى مۆنۈلۈگە، شاعىر لە رىيى زىمانى شىعەرىيەتتە لىكچواندن لەنىوان دوو دىياردە دەكات، يەكەم: كۆمەللە خۆر كە زۆر مەزەن گەورەن. دووم: بەردى بچوكى ناو پىلاو، كە مەزەن و گەورە بە ئەندازەى كۆمەللە خۆر گەورەن لە پىرۈزى ئەرك و ماندووبووندا، لە لايەكى دىكەيشەو ناونىشانى دەق بەشدارە لە شىعەرىيەت، بەمەى بە ناراستەوخۇبى باوكى كرىكار چوئىراو بە ھابىلى كۆژاروى غەدرلىكار لە لايەن رۆژگار و گەردوونەو.

پىنجەم/ مۆنۈلۈگى ناراستەكارا

مۆنۈلۈگ بە جۆرىكى سەرمەكى دىئالوگ دادەنرەت و "شىئوانىكى گىرانەمە بەكار دەمەرىت بۆ گوزار شىكرەن لە لىشالۈى ناگايى ناومەكى كار مەكتەر، كە تىيىدا بىر كەرنەمە و ھەستەكانى كار مەكتەر راستەوخۇ پىشكەش دەكرىن" (ھەمەرى، 1971: 23). مۆنۈلۈگى ناراستەكارا بە شىئەمەكى تايىمەتى مۆنۈلۈگ دادەنرەت، بەلام زۆر جار ەمە دىئالوگ دەردەمەنىت بەمەى كار مەكتەر يان گىرەمەو قەسەكانى ناراستەى كەسكى نادىار دەكاتەو، چۈنكە "گىرەمەو يان كار مەكتەر قەسەكانى ناراستەى قەسەكاراۈكى نادىار دەكاتەو، بەلام لە راستىدا دىئالوگىكى تاك لايەنە و كەس ەلامى ناداتەو" (مەرتاى، 1998: 212) ئەم شىئوازە لە ناراستەكەرنى زىمان رەھەندى شىعەرىيەت دەبەخشىت بە دىئالوگ و لە قەسەكەرنى پەخشەنى جىباى دىكاتەو، لە لايەكى دىكەو ھەندىك لە رەمخەران پىيان وايە ئەم مۆنۈلۈگە "جۆرىكە لە دىئالوگ كە بە يەك دەنگ دىت، واتە دىئالوگە ئالوگۇرى قەسەى نىوان دوو كار مەكتەر يان زىاتەر نىيە، بەلكو قەسەكان راستەوخۇ ناراستەى خوئىنەر كراو، بە مەبەستى گەيەندى بىرۈكەكانى ناومەى كار مەكتەر كە بەمەى دەستىيەردانى گىرەمەو؛ بەم شىئەمە، خوئىنەر دەبىتە تاكە وەرگەر" (عەبەللە، 2023: 467). بە واتايەكى دىكە لەم مۆنۈلۈگەدا راستە قەسەكان و دەردەمەنىت ناراستەى قەسەكاراۈكى ناامادەكاراۈتەو، بەلام مەبەستى راستەقىنەى شاعىر خوئىنەر. لە پراكتىزەكەرنى زىمان بەم ناراستەمەدا شاعىر تەلەمەت تاهىر لە ھۆنراوەى (تىن)دا دەلەت:

وەكو ھەنجىر

ھەندى قەسەى شىرىنى تۆم وشك كەردۆتەو

بۇ نەو كاتانەى لىرە نىت. (تاهىر، 2021: 186)

لەم دەقەدا شاعىر ەمە گىرەمەو ناومەى دەق قەسەكانى ناراستەى گۆيگەرىكى ناامادە دەكاتەو، ئەمەش بۆ خۆى لادانە لە نۆرمى قەسەكەرنى ئاسايى، لە پال ئەمەشدا دىئالوگە تاك لايەنەكەى بە لىكچواندەننىك لەنىوان قەسەى خۆشى يار و ھەنجىرى وشكەر او ەسرا ھەم كەردو، بە واتايەكى دىكە شاعىر قەسەى خۆشەويستى چواندو ە ھەنجىر، بەمەى ھەم شىرىنە و ھەم ماۈمەكى كورت بەردەستە، چۈنكە ھەنجىر مەمەمەكى وەزىيە. بۆ پەردەنەى ئەو كاتانەى قەسەى يار (ھەنجىر) بەردەست نىيە، ھاوشىو ھەنجىر وشكى كەردو ەتەو، ئەمەش بۆ خۆى لاداننىكى واتايى داھىنەرەنە دروست دەكات و شىعەرىيەتىكى بالە و ناسك دەبەخشىت بە وئەكە، بەمەى وشكەردەو ەمە كەردەيك بۆ كەرمەستەى ماددى ئەنجام دەنرەت، كەچى شاعىر ئەم سىفەتەى بەخشىو بە قەسەى يار.

لە دەقى (ترىفە)دا شاعىر دەلەت:

دەزانى چۆن خۆشم دەوئى؟!

وەك باپىرەم

قەت بە داپىرەمى نەگوت تۆ مانگى مەنىت

كەچى ھەموو شەو ە تارىكەكانى لەگەل بەش كەرد. (تاهىر، 2021: 197)

لیره‌دا شاعیر له مۆنلۆگیکى ئاراسته‌کراوه‌وه نمونه و وینه‌یه‌کى پاك و بېگمرد و دوور له نمایش‌کردن له هونراومکەى پېشکەش دمه‌کات، به‌وه‌ى خوشه‌ويستی خۆى به‌رامبەر به‌ کاره‌کتەرى قسه‌بۆکراو (خوشه‌ويست) به‌ خوشه‌ويستی باپیره‌ى به‌رامبەر به‌ داپیره‌ى دمچوینیت، که‌ باپیره‌ چۆن به‌بى دهنگی و به‌ هه‌لسوکموت و ره‌فتار ناخوشیه‌کانى داپیره‌ى به‌ هاوته‌ریی له‌هسته‌وگرته‌وه و ته‌مه‌نى خۆى پى به‌خشیه‌وه. له‌م مۆتیفه‌ شاعیر شیعرییه‌تى ده‌قى له‌نیوان جوانى ده‌ق و جوانى په‌یامدا دابه‌ش کردوه، ئه‌مه‌ش بۆ خۆى دیسانه‌وه به‌ لادان هه‌ژمار دمه‌کریت، چونکه‌ له‌مته‌ى مرو‌فایه‌تى هه‌بووه، له‌رێ شیعیر و وته‌ى جوان و به‌لێن و پیا‌هه‌لدانه‌وه خوشه‌ويستی بۆ یار دهربراره‌وه، به‌لام له‌م هونراومه‌دا به‌یچه‌مانه‌وه ته‌نیا په‌یمانى هه‌لگرته‌ن و به‌شکردنى غه‌م و ناخوشیه‌کان به‌ خوشه‌ويست دراره‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ى شاعیر بلێت: ژيان پره له‌ دهرده‌سه‌رى و هه‌چى تر.

شاعیر له‌ هونراوه‌ى (له‌زه‌ت)دا ده‌لێت:

تووربه‌

تو ده‌لێى قاوه‌یت

تا هه‌لجیت تامت خوشتر ده‌بێ. (تا‌هیر، 2021: 150)

له‌م ده‌قه‌دا شاعیر له‌ رێى به‌کاره‌نانه‌ى کردارى داخوازی (تووربه‌)وه دیالۆگه‌کەى ئاراسته‌ى (تو)ى قسه‌بۆکراو دمه‌کته‌وه، به‌مه‌ش زمان ده‌بیئت به‌ ئامرازیکى کارای شیعرییه‌ت له‌ چوارچه‌وه‌ى ئه‌م دیالۆگه‌ تاکلایه‌نه‌وه. هه‌لچوون و تووربه‌وون له‌ چهند حاله‌تیکى که‌م و دیاریکراودا نه‌بیئت، به‌ گه‌شتى به‌ دیاردیه‌کى نه‌خواراره‌وه، به‌لام له‌م وینه‌یه‌دا شاعیر لادان له‌ دیارده‌ باوه‌ ئه‌نجام ده‌دات و خوشه‌ويست له‌ سیفه‌تى هه‌لچووندا به‌ قاوه‌ دمچوینیت، که‌ چۆن به‌م پرۆسه‌یه‌دا تینه‌په‌ریت تام و چێژ و به‌هه‌ى خۆى به‌ده‌ست ناهینیت، به‌هه‌مان شێوه شاعیر چێژ له‌ هه‌لچوونه‌کانى خوشه‌ويست ده‌بینیتوه.

هه‌روه‌ها له‌ هونراوه‌ى (ئه‌یوب)دا شاعیر ده‌لێت:

جوانی؟

تو و شیعیر هه‌مووتان برد و هه‌چتان نه‌هیشت

سه‌بر؟

من و ئه‌یوب هه‌موومان برد و هه‌چمان نه‌هیشت. (تا‌هیر، 2021: 159)

لیره‌دا شاعیر له‌رێى پرسیارکردنه‌وه دیالۆگ ده‌خولقینیت و پرسیار ئاراسته‌ى گوێگر دمه‌کته‌وه و ئاماده‌ى پرۆسه‌ى دیالۆگه‌که‌ ده‌بیئت، به‌لام نه‌بوونی وه‌لام له‌ لایه‌ن گوێگره‌وه وا دمه‌کات بیئت به‌ مۆنلۆگیکى ئاراسته‌کراو. شاعیر له‌ رێى لێچواندن له‌نیوان خوشه‌ويست (تو) و شیعیر، شاعیر (من) و ئه‌یوب دا، هه‌روه‌ها دژیه‌کى له‌نیوان جوانى ته‌واوته‌ى و سه‌بر و بیه‌شبوونی ته‌واوته‌ى دا زمانى شیعرییه‌تى به‌خشیه‌وه به‌ دیالۆگه‌کەى. له‌ لایه‌کى دیکه‌وه جوانى و سه‌بر وه‌کو دوو که‌ره‌سته‌ ویناکراون، که‌ ده‌توانریت به‌ده‌ست به‌یترین، هه‌روه‌ک چۆن یار و شیعیر ده‌ستان به‌سه‌ر جوانى گرتوه‌وه، هه‌روه‌ها شاعیر و ئه‌یوب ئارامگرتتیا‌ن بۆ که‌س نه‌هیشتووته‌وه، ئه‌مه‌ش ده‌بیئت به‌ لادانى واتایى و شیعرییه‌تى دیالۆگ. شاعیر له‌م وینه‌یه‌دا سوودی له‌ ره‌مزی ئاینى وه‌رگرتوه‌وه، واته‌ شاعیر "بۆ دروست بوونی وینه‌ى هونه‌رى، واده‌بى بونیادی ده‌قى بابته‌ ئاینیه‌کان دمه‌کاته‌ سه‌رچاوه‌." (خوشناو، 2010: 315)

شاعیر ئەم جۆره مامەلە زمانییە لەنێو پڕۆسەکانی دیالوگدا لە هەموو جۆرەکانی دیکە زیاتر بەکاربردووە، دەقی (لێکدانەوه)، لاپەرە 146 و دەقی (شایەتی)، لاپەرە 210 و دەقی (فیرەمون)، لاپەرە 392 نموونەیی ئەم جۆره دیالوگەن.

نەجام

لە کۆتایی ئەم توێژینەوهیدا گەشتین بەم ئەنجامانەی خوارووە:

1. تەلەمەت تاهیر دیالوگی مەزراندووە لەبەر هەمەپێوانی شیعرییەتی دەقدا، بەجۆرێک شاعیر توانیویەتی لەرێی تەکنیکی دیاری گیرانەوه ناستی شیعرییەتی ھۆنراوەکانی بەرز بکاتەوه و دەقەکانی سیمای شعیریان بەسەردا زāl بێت.
2. شیعرییەتی دیالوگ بەشیوەیەکی فراوان لە رێی دیالوگی هەستیەوه فەراھەمکراوە، بۆ بەرپاکردنی ئەم جۆره دیالوگە شاعیر پێست بە هەستی بیستن و بینین و پۆنکردنەوه دەبەستێت.
3. یەکنێک لە تاییەتەندییەکانی ھۆنراوەکانی تەلەمەت تاهیر بریتیە لە دوواندن خۆنەر، دیالوگیش تەکنیکی شاعیر بۆ ئەومەبەستە سوودی لێ بینیوە، بە جۆرێک دیالوگ لە کەرەستەییکی گیرانەوه بکات بە ھەروازەیی بەرھەمەپێوانی شیعرییەتی.
4. لە چوارچێوەی پڕۆسەیی دیالوگدا شاعیر سوود لە زمانی شیعرییەت و ھەرگرت و دوور دەکەوێتەوه لە زمانی سادە و ئاسایی، بەمەش جێگۆرکی بە واتای فەرھەنگی وشە و کەرەستە زمانییەکان دەکات.
5. لەنێو جۆرەکانی دیالوگدا بە گشتی مۆنۆلوگ بەلای دەستە و شاعیر لە رێی مۆنۆلوگی ئاراستەکراوە ھەولێ داوھ شەپۆلەکانی ناگایی و پڕۆسە ھەروونییەکانی ئاراستەیی خۆنەر بکاتەوه، ئەمەش بە لادان لە زمانی ئاسایی دیالوگ و پێست بەستی بە زمانی شیعرییەت ئەنجامدراوە.
6. ئاوێتەکردنی دیالوگی ھەرگە و دیالوگی ناوھەکی (مۆنۆلوگ) دیاردەییکی نێو پڕۆسەکانی دیالوگی شیعەرەکانی تەلەمەت تاهیر، واتە شاعیر زۆرجار لە رێی دیالوگیکی ھەرگەییەوه پەیمای شیعری خۆی ئاراستەیی کەسی قسەکەر دەکاتەوه، بەلام گۆنەر بێدەنگی ھەلەبژێریت و بە مۆنۆلوگیگ وەلامەکەیی بۆ خۆنەر ناھێرا دەکات.

لیستی سەرچاوەکان:

1. أدونيس، (1993)، زمن الشعر، دار العودة، بيروت.
2. الخميس، عبدالحمن بن صالح (2020)، شيعرية الحوار في القصيدة السعودية المعاصرة، مجلة بحوث كلية اداب، مجلد 31، عدد 120.
3. العلوي، عبد الرحمن. (2009) أساليب التعبير في الشعر العربي المعاصر، دار الكتاب الجديد، بيروت.
4. المرعي، محمد سعيد، (2007) الحوار في الشعر العربي القديم، امروء القيس نموذجاً، مجلة جامعة تكريت، مجلد 14، عدد 3.
5. الوتوات، عبدالله احمد (2017) اساليب الحوار في شعر ابن وردى، المجلة العلمية لكلية التربية بجامعة مصراتة، مجلد 2، عدد 8، يونيو.
6. باختين، ميخائيل، (1981)، خطاب الرواية، ت: محمد برادة، دار الآداب، بيروت.
7. تاهير، تەلەمەت، (2021)، ناوی تو نیمزای منه، دەزگای فام، ھەولێر.
8. خوشنوا، ھێمن عومەر، (2010)، شیعرییەتی دەقی چیرۆکی کوردی، چاپخانەیی روشنبیری، ھەولێر.
9. جمال، (2008، ص 90)
10. جەمیل، ھاوکار، (2021)، گیراوە لە داستان و شانۆ مەم و زین بە نموونە، ناوھندی روشنبیری مەم و زین، ھەولێر.
11. حمەمەین، سارا صدقی، (2020)، ھونەری دیالوگ لە شیعری نوێی کوردیدا (1920-1958)، نامەیی ماستەر، کۆلێجی زمان، زانکۆی سلێمانی.
12. حسەن، شێرزاد، (2012)، کۆرۆمان، چاپخانەیی رەنج، چاپی دووھم، سلێمانی.
13. عبدالله، جعفر احمد، (2023)، الحوار الأحادي و هيمنة فعل التخاطب المتلفظ، المجلة العلمية آداب المستنصرية، مجلد 47 – عدد 104.

- 163